

Inspringa. — 2) Insegla. *I. i en hamn.* — 3) Inkomma, ankomma. *I uttrycket: Underrättelse har inlupit, all . . . — Äfv. Löpa in* (för bem. 1 o. 2). — *Inlöpande*, n. 4. (för bem. 1 o. 2) o. *Inlöpning*, f. 2. (för bem. 2).

INLÖSA, v. a. 2. Betala beloppet af en skuldsedel, assignation, vaxel, så att man derigenom återfår dem i sina händer, d. v. s. att de derigenom förlora all kraft och verkan. *I. en revers, en vaxel. Sedel, som bör i-s af banken vid anfordran. I. en pant*, betala lånesumman, hvarför den är lemnad till säkerhet. — Äfv. *Lösa in*. — *Inlösande*, n. 4. o. *Inlösning*, f. 2.

INLÖSEN, f. sing. Inlösning. *Sälja en egendom med förbehåll af i.*, med förbehåll af rätt till dess inlösning, i händelse köparen åter vill sälja den.

INMANA, v. a. 1. Anmana någon att inträda. *I. i häkte*, uttryck, som brukas i curialstil och betyder det samma som: Häkta. — *Inmanande*, n. 4. o. *Inmaning*, f. 2.

INMARSCH, m. 5. Intågande i marsch.

INMARSCHERA, v. n. 1. Intåga i marsch. — Äfv. *Marschera in*. — *Inmarscherande*, n. 4. o. *Inmarschering*, f. 2.

INMJÖLA, v. a. 1. Vända något på alla sidor i mjöl. *I. ströming*, som skall stekas. — Äfv. *Mjöla in*. — *Inmjölände*, n. 4.

INMURA, v. a. 1. På alla sidor omgifva med, innesluta inom mur. — Äfv. *Mura in*. — *Inmurannde*, n. 4. o. *Inmurning*, f. 2.

INMÄNGA, v. a. 2. Se *Inblanda*. — Äfv. *Mänga in*. — *Inmängande*, n. 4. o. *Inmängning*, f. 2.

INMÄTA, v. a. 2. Mäta något, som inlemnas, aflemnas. — Äfv. *Mäta in*. — *Inmätande*, n. 4. o. *Inmätning*, f. 2.

INMÄTE, i'nnmäte, n. 4. Det inre af något. Säges isynnerhet i fråga om djur, som användas till föda; äfv. om det köttiga, saftiga af frukt.

INMÖNSTRÄ, v. a. 1. Mönstra trupper, som blifvit samlade till något slags möte, arbetskommandering, eller för att tåga i fält; äfv. mönstra sjöfolk, som skall gå om bord på ett fartyg för kampanj eller sjöresa. — *Inmönstrand*, n. 4. o. *Inmönstring*, f. 2.

INNAN, prep. 1) Före. *I. aftenen. I. jul.* — 2) Inom. *I. kort.* — *Adv.* På insidan, innan till. *I. och utan förgylld.* — *Konj.* Förrän. *I. jag kom hit. Han aktade sig för att skjuta, i fienden var i skothåll. Det felas ej mycket, i surman är full.*

INNANDÖME, n. 4. (förlädr.) Det inre af något. *Jordens i.*

INNANDÖRR, f. 2. Dörr tätt innanför en annan, till bättre skydd emot den yttre luften.

INNANFÖNSTER, n. 5. Fönster, som insättes innanför det vanliga, till bättre skydd emot vinterkyllan.

INNANFÖR, i'nnannfö'r, prep. På inre sidan om. *I. porten, gärdesgården.* — *Adv.* På inre sidan. *I. belägen. Rummel i.*

INNANFÖRE, i'nnannfö're, se *Innanför*, adv. *INNANFRÅN*, i'nnannifrån, adv. Se *Inifrån*.

INNANLUCKA, f. 1. Lucka, som är innanför en yttre, eller innanför ett fönster.

INNANLEXA, f. 1. Lexa för innanläsning.

INNANLÄSNING, f. 2. Läsning innan till eller i bok (i motsats till läsning utan till, då man lär sig att uppläsa något ur minnet).

INNANMÄTE, se *Inmäte*.

INNANPÅ, adv. Se *Innantill*.

INNANREDE, n. 4. De inre delarne, t. ex.: af ett hus, en vagn.

INNANTILL, i'nnanntill, adv. 1) På inre sidan, inuti. *Förgylld innan- och utan till. I. sex alnar lång.* — 2) *Läsa i.*, i bok, skrift, papper, som man har för ögonen (i motsats till: *Läsa utan till*, d. v. s. ur minnet, efter öfverläsning).

INNANVERK, n. 5. Inre befästningsverk. Säges i motsats till Utanverk.

INNARRA, v. a. 1. Narra att inkomma. Äfv. *Narra in*. — *Innarrande*, n. 4.

INNE, i'nné, adv. (kompar. *Inre*, superl. *Innerst*) 1) I det inre. *Djupt i. i skogen. I. i landet. I. i huset, i rummet*, inom h., r. *I. på gården*, inom gårdens inhägnad, port. — 2) Inuti ett ifrågavarande hus, rum. *Är han i., der i.? Här i. Sitta i.*, förblifva hemma, ej gå ut; äfv. (fam.) sitta i fängelse. *Föda boskapen i.*, inomhus, i stall eller fähus (i motsats till att låta dem gå på bete). — 3) (i fråga om tid) Infallen, kommen, för handen. *Tiden är i. att gå till hvila. Rättla stunden är ännu ej i.* — 4) (fig.) *Vara i. i en sak*, väl känna, förstå den, vara väl skicklig deri. — 5) *Hafva i.*, se *Innehafva*.

INNEBO, v. n. 2. (mindre brukl.) 1) Bo inre i hus eller rum. Brukas stundom i rättgångsstil. — 2) (fig.) Finnas inuti, hos person eller sak. *Hos honom i-r intet godt.* — Ordet nyttjas mest i part. pres. *I-ende*, brukadt som adjektiv, i vetenskaplig stil, och betyder då: Som af naturen finnes hos person eller sak, medfödd, naturlig, inre. *En hos honom i. förmåga att . . .* (Teol.) *Den i. nåden*, som fått inträde i människans hjerta, och inifrån verkar i det, för att allt mer och mer ombilda detsamma.

INNEBRÄNNA, v. a. 2. Låta någon omkomma genom antändning af ett hus, hvarti han blifvit instängd. *Ingiald Illråda blef i-nd på Fogdön.* — Äfv. *Bränna inne*. — *Innebrännande*, n. 4.

INNEBÄRA, v. a. 5. (böjes som *Bära*) Uti sig innehålla, innefatta. *Denna mening i-bär en motsägelse. Detta ord har mycket att i.,* har mycket att betyda.

INNEFATTA, v. a. 1. Uti sig innehålla, innesluta, inbegripa. *Sverige i-r fyra hufvuddelar: Svealand, Götaland, Norrland och Lappland.* Säges äfv. i andlig mening, t. ex.: *Denna salsen i-r de öfriga. Detta ord i-r allt. Meningen i-r en motsägelse.*

INNEHAFVA, v. a. 2. 1) Vara i besittning af något, hvar till man icke är ägare. *I. ett hemman i arrende. I. en syssla*, med laglig rätt förestå den. — 2) (i militärspråket) Hålla besatt. *Fienden i-hade höjderna.* — Part. akt. *I-nde* brukas stundom adjektivt, t. ex.: *Ett skepp med i. last*, med den last, det för. — Äfv. *Hafva inne*. — *Innehafvande*, n. 4.

INNEHAFVARE, m. 5. o. — *RINNA*, f. 1. Den, som innehafver något. *I-n af en syssla, ett embete. Orätmätig i. af en egendom. Hans arvsvingar eller deras rätts i. I-n af en skuldsedel.*

INNEHÅLL, n. 5. 1) Allt hvad som innehålls i något. *I-t af en korg.* — 2) Hvad en bok, en skrift innehåller, antingen i sin helhet eller i kort sammandrag. *Jag emottog en skrifvelse, hvars i. hade följande lydelse. Korteligen redogöra för i-t af en skrift.* — 3) För-